прѣдъ Фаравона; *и* ще стане змия. (10) И влѣзохѫ Моисей и Ааронъ при Фараона, и направихѫ така *о*както заповѣда Господь; и хвърли Ааронъ жезлътъ си прѣдъ Фаравона и прѣдъ слугитѣ му, и *п*стана змия. (11) А *р*Фараонъ призова мѫдритѣ и *с*омаятелитѣ; и Египетскитѣ магесници *т*направихѫ и тѣ така съ баянията си. (12) Защото хвърлихѫ всякой жезлътъ си, и станѫхѫ змии; но Аароновий жезлъ погълнѫ тѣхнитѣ жезли. (13) И ожесточи се Фараоновото сърдце, и не ги послуша, *у*както говори Господь.

(14) И рече Господь Моисею: *ф*Ожесточи се Фараоновото сърдце толкозъ щото се отрича да пусне людиетѣ. (15) Иди при Фараона утрѣ: ето, той излазя при водата; и ще застанешь при брѣгътъ на рѣката за да го срѣщнешь; и *х*жезлътъ който се бѣше прѣвърнѫлъ въ змия ще дръжишь въ ржката си. (16) И ще му речешь: *ц*Господь Богъ Еврейский ми проводи при тебе, и говори: Пусни людиетѣ ми *ч*за да ми послужатъ въ пустинята; но, ето, ти не послуша до сега. (17) Така говори Господь: Съ това *ш*ще познаешь че азъ съмъ Господь: ето, съ жезлътъ който е въ ржката ми ще ударѭ върхъ водата която е въ рѣката, и *щ*ще се прѣвърне *ъ*въ кръвь. (18) И рибитѣ които сѫ въ рѣката ще измрѫтъ, и рѣката ще се осмърди; и Египтянитѣ *ы*ще се погнусятъ да пиѫтъ вода отъ рѣката.

(19) И рече Господь Моисею: Рѣчи Аарону: Земи жезлътъ си и *ь*простри ржката си върху Египетскитѣ води, върху потоцитѣ имъ, върху рѣкитѣ имъ, върху езерата имъ, и върху всяко тѣхно събрание отъ вода, и ще станѫтъ кръвь; и ще бѫде кръвь по всичката Египетска земя, и въ дървенитѣ и каменнитѣ *сѫдове*. (20) И направихѫ така Моисей и Ааронъ както заповѣда Господь: и *ѭ*като дигнѫ *Ааронъ* жезлътъ удари водата на рѣката прѣдъ Фараона и прѣдъ рабитѣ му; и *ю*прѣвърнѫ се въ кръвь всичката вода на рѣката. (21) И рибитѣ които бѣхѫ въ рѣката измрѣхѫ, и рѣката се осмърдѣ щото Египтянитѣ *я*не могохѫ да пиѫтъ вода отъ рѣката; и кръвьта бѣше по всичката Египетска земя. (22) Подобно *ѫ*направихѫ и Египетскитѣ магесници съ баянията си; и ожесточи се Фараоновото сърдце, и не ги послуша, *іѭ*както рече Господь. (23) И върна се Фараонъ и дойде у дома си, и не тури сърдцето си нито въ това. (24) И всичкитѣ Египетяни копаѫхѫ около рѣката за да пиѫтъ вода; защото не могохѫ да пиѫтъ отъ водата на рѣката. (25) И испълнихѫ се седмь дни отъ когато удари Господь рѣката.

ГЛАВА 8.

И рече Господь Моисею: Иди при Фараона и речи му: Така говори Господь: Пусни людиетѣ ми *а*за да ми послужатъ. (2) *б*Ако ли не рачишь да ги пуснешь, ето, азъ ще ударѭ всичкитѣ ти прѣдѣли *в*съ жаби. (3) И рѣката ще кипне съ жаби, които като излазятъ ще навлѣзѫтъ въ домътъ ти, и *г*въ ложницата ти, и на одроветѣ ти, и въ кѫщитѣ на слугитѣ ти, и върхъ людиетѣ ти, и въ пещитѣ ти, и въ нощвитѣ ти. (4) И върхъ тебе, и върхъ людиетѣ ти, и върхъ всичкитѣ ти слуги ще възлѣзѫтъ жабитѣ.

(5) И рече Господь Моисею: Рѣчи на Аарона: *д*Простри ржката си съ жезлътъ си надъ потоцитѣ, и надъ рѣкитѣ, и надъ езерата, и изведи жабитѣ по Египетската земя. (6) И прострѣ Ааронъ ржката си надъ Египетскитѣ води: и *е*възлѣзохѫ жабитѣ и покрихѫ Египетската земя. (7) И *ѫ*магесницитѣ направихѫ така съ баянието си, и изведохѫ жаби по Египетската земя.

(8) Тогазь повика Фараонъ Моисея и Аарона и рече: *з*Помолѣте се Господу да дигне жабитѣ отъ мене и отъ людиетѣ ми; и ще пусна людиетѣ за да пожъртвуватъ Господу.

о Ст. 9.
п Гл. 4: 3.
р Бит. 41: 8
с 2 Тим. 3: 8.
т Ст. 22. Гл. 8; 7. 18
у Гл. 4: 21. Ст. 4.
ф Гл. 8; 15. 10; 1. 20, 27.
х Ст. 10. Гл. 4; 2, 3.
ц Гл. 3: 18.
ч Гл. 3; 12. 18. 5; 1, 3.
ш Ст. 5. Гл. 5; 2.
щ Гл. 4; 9.
ъ Откр. 16; 4, 6.
ы Ст. 24.
ь Гл. 8; 5, 6, 16. 9; 22. 10; 12, 21.
ѭ Гл. 7; 14. 9; 2.
ю Псал 78;44. 105:29.
я Ст. 18.
ѫ Ст. 11.
іѭ Ст. 3.

—

а Гл. 3; 12, 18.
б Гл. 7; 14. 9; 2.
в Откр. 16; 13.
г Псал. 105; 30.
д Гл. 7; 19.
е Псал 78;45. 105;30.
ѫ Гл. 7; 11.
з Гл. 9; 28. 10; 17. Числа 21; 7. 3 Цар. 13; 6. Дѣян. 8; 24.